

TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM

TRONG CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MIỀN NAM

ĐÃ LÀM GÌ ĐỂ GIẢI QUYẾT 10 VẤN NẠN VĨ ĐẠI CỦA VIỆT NAM VÀO THẾ KỶ 20 ?

Trong những ngày vừa qua, sau khi Tiểu Luận 87 trang của tôi gửi đi khắp nơi, sau đó xuất-hiện những bài viết cũ chỉ trích và lên án Tổng Thống Ngô Đình Diệm và chế độ Cộng Hòa Việt Nam. Trong bài viết rất công phu và rất dài này có trích dẫn gần 20 cuốn sách của các tác giả ngoại quốc nổi tiếng cũng đã chỉ trích, chê bai,thóa mạ , lảng nhục, lên án gay gắt TT Diệm và chế độ Cộng Hòa Việt Nam. Họ cho rằng tôi duyệt xét lại lịch sử VN, tôi chỉ trích dẫn một chiều và thiếu khách-quan khi nghiên cứu lịch sử Việt Nam cận đại về TT Diệm và Đệ I Cộng Hòa.

Trong bài viết này tác giả là một cây viết cột trụ trong hàng ngũ đội lốt tôn giáo, chống đối quyết liệt và dai dẳng TT Diệm từ 52 năm qua (1963-2015). Tác giả phê-bình *TT Diệm chẳng có tài, có đức và chế độ của ông chẳng đạt được thành-quả gì trong sự lãnh-đạo Quốc-Gia, chỉ tham nhũng thối nát và gia đình trị. Trong khi đó tác giả lại hết lời xưng tụng Hồ Chí Minh, theo tác giả HCM là suốt đời*

tận tụy, gian khổ để tranh đấu dành độc lập cho đất nước và Tổ Quốc VN, xưng tụng HCM có tấm lòng nhân từ bao la như vũ trụ. Đặc biệt là tác giả chê bai cộng đồng Hải Ngoại là “những người chống cộng ngớ ngẩn”. Từ những luận điệu như thế quá đủ để cho các độc giả khi đọc bài viết này thấy tác giả đứng vào vị trí nào trong lòng dân tộc Việt. Bài viết không chỉ không khách quan, không công bình và có giá trị nghiên cứu hàn lâm mà còn cố tình che dấu cùng đánh tráo sự thật của lịch sử mà phần đông những chứng-nhân lịch-sử đều biết thật rõ-ràng. Từ đó cho thấy tác giả là người trí thức tự nguyện trở thành “thằng ngốc hữu dụng” (idiot usefulness) (*mượn chữ này của Paul Kengor, tác giả cuốn Dupes*) cho CS khai thác trục lợi như một ngòi viết thiếu hẳn lương thiện trí thức đã tự đồng hóa và đồng lõa với tội ác và gian trá của cộng sản mà toàn dân Việt ai cũng biết rất rõ bộ mặt thật ghê tởm của HCM và CSVN. Khi người trí thức biện minh, đồng lõa với tội ác và man trá thì họ làm gì còn lương tri, lương năng và lương tâm nữa.

Ngoài ra, còn những tài liệu và luận cứ của các tác giả ngoại quốc tả phái hay thiên tả mà tác giả bài viết này trích dẫn là những thành phần trí thức của Mỹ và Âu Châu; trong đó có một người trí thức tên tuổi lừng lẫy khắp thế giới là Jean Paul Sartre, trong thời gian Chiến Tranh Việt Nam, Sartre đã phê-phán thật điên-rồ không ai có thể quên được là : **“chỉ có những con chó mới chống cộng sản”**. Câu nói của Sartre làm cho những người phản chiến tại Mỹ nhẩy tưng tưng như bọn đồng bóng trước đám đông không có đầu óc, mê sảng và chỉ có mê tín vào ảo tưởng cộng sản. Họ vừa nhẩy vừa hò hét trông man rợ như bày thú:” HỒ,HỒ,HỒ, sẽ chiến thắng”. Tiếng hô đã làm rung chuyển Tòa Bạch Ốc và Quốc Hội Hoa Kỳ. Từ những hình ảnh sống động đó cho thấy bộ mặt thật của thế giới trí thức thiên tả tại Mỹ và đầy dẫy tại Âu Châu chẳng có ai “khách quan” khi viết về TT Diệm, nền Đệ I Cộng Hòa và viết về Chiến Tranh Việt Nam. Đó là những cuốn sách rất khiếm khuyết, sai lầm và thiếu sót cũng như hoàn toàn bất lương, bất trí, vô minh, bất nhân và bất công trước những **SỰ THẬT VÀ LỄ PHẢI** tại Việt Nam trong thời chiến tranh. Chính Tổng Thống Richard Nixon trong cuốn No More Vietnam đã viết về 22 lỗi lầm của hơn 1200 cuốn sách viết về Chiến Tranh Việt Nam.

Và trong bài viết gởi để nhắc tôi về *“tính khách quan”* khi viết về TT Diệm và Đệ I Cộng Hòa đều có 22 lỗi lầm như TT Nixon đã nói. Sau Nixon, Paul Kengor có viết

cuốn Dupes, sách dày 607 trang và xuất bản 2010, tức viết về những người trí thức ưu tú tại Mỹ và Âu Châu chính là **những thằng ngốc hữu dụng** đã bị những người cộng sản quốc tế và Việt Nam khai thác trục lợi thật tinh vi quỷ quái thật tàn nhẫn với mục đích mượn tay “những thằng ngốc hữu dụng” này để chữa những mũi dùi cực độc vào trái tim khắc khoải lắm đau thương của dòng sử mệnh Việt vào thời cận đại và hiện đại.

Lẽ ra khi tham vọng quyền lực mù quáng của HCM và CSVN gây ra chiến tranh điều tàn cho VN thì người trí thức lương thiện và sáng suốt phải xử dụng tâm hồn, trí tuệ sáng láng của họ ngăn chặn sự mù quáng của tham vọng quyền lực bất chính, ngăn chặn chiến tranh để cứu vớt nạn nhân của tham vọng quyền lực và nạn nhân của chiến tranh ra khỏi vùng lửa đạn là toàn dân MNVN, nhưng ngược lại, họ đã chữa mũi dùi vào Tổng Thống Diệm và nạn nhân của chiến tranh. Tại sai như vậy ? Những kẻ chủ trương gây ra chiến tranh thảm khốc cho dân tộc VN đang ngồi tai Hà Nội, Bắc Kinh, Havana, Moscow ,thì không bị chỉ trích,lên án. Ngược lại,được ca tụng và được khoác hào quang như những vị cứu tinh của những kẻ bị áp chế. Lẽ ra người trí thức phải biết sự thật và lẽ phải nằm ở đâu để mà hành xử sao cho xứng đáng vị trí cao quý của trí thức. Âu Châu đã có một Karl Marx lầm lạc và lang thang mất lối đứng lên hô hào làm cách mạng cộng sản, muốn có cộng sản thì cách mạng phải sản sinh ra những con người tự nguyện làm người vô sản. Trong khi đó tuyệt nhiên không có một người trí thức ở Mỹ và Âu Châu muốn làm người “vô sản” cả thì lý tưởng cộng sản nằm ở chỗ nào ? Tệ hại hơn nữa là những ai cố sù và bênh vực cho cái gọi là “lý tưởng cộng sản” của HCM và CSVN quả đúng là những thằng ngốc hữu dụng của cộng sản.Tại sao cách mạng CS là một ảo tưởng ? Bởi vì tuyệt đối không có ai muốn hy sinh tranh đấu gian khổ để rồi lại trở thành vô sản cả. Khi nào tất cả những người cộng sản tự nguyện trở thành người vô sản thì mới có “ xã hội cộng sản” được,phải vậy không ? Ở xã hội cộng sản Hoa Lục và VN con người chỉ nhìn thấy những người cộng sản tận tụy,háo hức và hứng khởi đi tìm kiếm và vơ vét tài sản của dân và của quốc gia suốt 70 năm qua. Vì thế có ai hỏi thì những người cộng sản ấy đều nói: Anh có điên và bị mất giây không ,làm sao “vô sản” được,cha nội ? Sự thật như thế đó. Triết lý Marxist chủ trương “duy vật” đã là một sai lầm nghiêm trọng cho giá trị nhân bản. Tự nhận mình “vô thần” còn sai lầm nghiêm trọng hơn nữa,bởi vì con

người “vô thần” là con người “vô hồn” và “vô lương tâm”. Một con người như thế làm sao tránh khỏi “vô minh” ? Lý thuyết kinh tế lại càng sai lầm hơn nữa. Tại sao--tại vì xóa bỏ quyền tư hữu là chủ trương mọi người thành “vô sản” để thành “xã hội cộng sản”. Nhưng trên thực tế, con người nhìn vào 27 quốc gia cộng sản trên toàn thế giới, đặc biệt là tại Hoa Lục và VN vẫn tự nhận là những quốc gia cộng sản---nhưng con người không thể nào tìm đâu ra một người “vô sản” trong hai xã hội đó. Tại sao “lý tưởng cộng sản” lại vớ vẩn như thế này ? Đường lối chính trị thì “chuyên chính vô sản” và “hận thù giai cấp” để mong xóa bỏ mọi giai cấp trong xã hội để biến tất cả mọi người thực sự thành “vô sản”. Nhưng càng nỗ lực xóa giai cấp thì xã hội càng có nhiều có nhiều giai cấp. Càng nỗ lực xóa bỏ “quyền tư hữu” thì càng sản sinh ra nhiều người hữu sản trong hàng ngũ những người cộng sản. Cuối cùng trong hai xã hội Trung Hoa và VN không thể tìm đâu ra một người “vô sản” là sự thật không thể chối cãi. Những người trí thức thiên tả và tả phái tạ Mỹ và Âu Châu giải thích những hiện tượng vớ vẩn của “lý tưởng cộng sản” như thế nào đây khi nhìn vào xã hội Trung Hoa và Việt Nam ?

Vì thế, tất cả những ai còn mơ mơ màng màng về “lý tưởng cộng sản” tại Mỹ và Âu Châu đã đến lúc phải nhìn vào thực tế hai xã hội cộng sản tại VN và Hoa Lục. Cả hai đảng cộng sản này đã có 70 năm làm cách mạng cộng sản mà tuyệt đối chưa sản sinh ra, dù chỉ một người thực sự là “vô sản” trong hai quốc gia cộng sản này. Tại hai quốc gia này những người có quyền đều vơ vét tài sản của dân và của quốc gia để trở thành những người tư bản và giàu có hơn tư bản Hoa Kỳ và Âu Châu. Chỉ vì tin theo chủ nghĩa cộng sản vô thần nên những người cộng sản đều trở thành những kẻ hoàn toàn vô lương tâm và vô minh trong đời sống và trong đường lối cai trị quốc gia. Trong lịch sử chính trị và văn minh thế giới, chưa có giai đoạn lịch sử nào chế độ chính trị và những người cầm quyền hành quốc gia lại xấu xa và tồi bại và vô minh đến như thế. Trước thực tế như thế, những người trí thức ở Mỹ và Âu Châu đã dọn đường cho cộng sản chiếm MNVN bây giờ ở đâu cả rồi ? Họ có thấy được sự mù quáng và mê sảng của họ không ? Họ đã có một giây phút nào để ăn năn sám hối trước sự lầm lạc chưa ? Vậy từ nay xin đừng ai đi truyền-bá và thuyết minh về CNCS nữa nhé.

Khi HCM và CSVN gây chiến tranh để tiến chiếm MNVN, sát hại Tổng Thống Diệm và xô đổ nền Đệ I Cộng Hòa VN, chỉ vì những người trí thức thiên tả tại Mỹ và Âu

Châu đã nỗ lực không ngừng để vinh danh xưng tụng HCM và CSVN. Mặt khác lại nỗ lực không ngừng để chê bai, chỉ trích và lăng nhục TT Diệm và chế độ Cộng Hòa VN. Tất cả chỉ dọn đường cho HCM và CSVN bức tử MNVN. Bây giờ những lời chỉ trích và chê bai lăng nhục đó lại được người tay sai của CSVN viết ra nhằm mục đích gì đây ? Nếu viết ra không phải để tuyên truyền cho cách mạng CS thì viết ra để làm gì khi Chủ -nghỉ CS đã thực sự bị vấp vào sọt rác của lịch sử ? Phải chăng viết ra để mong chạy tội trước lịch sử đầy lùm lạp và tội ác chất chồng như núi cao hay sao ? Lịch sử đã có tiền đề thì phải có phản đề và tổng hợp đề của lịch sử.

Phản đề đó hôm nay chính là 10 vấn nạn vĩ đại trên dòng sử mệnh Việt đã có từ 1945-2015. Phản đề đó được xử dụng không phải để phản bác mà là tra-vấn 14 kẻ thù đã sát hại Tổng Thống Diệm và ông Ngô Đình Nhu cũng như đóng đinh nền Đệ I Cộng Hòa Việt Nam trên thập tự giá và bức tử luôn Hòn Ngọc Viễn Đông của MNVN vào tháng 4-1975. Từ đó cánh cửa của địa ngục trần gian đã mở ra để cho hơn 15 triệu con người MNVN vô tội chui vào cho đến ngày nay.

Những tra vấn nã nề và buồn bã lần lượt như sau :

1---Các ngài làm được gì và sẽ làm như thế nào với một quốc gia chưa phát triển như Việt Nam?

2---Các ngài làm được gì và làm như thế nào về tình trạng dân trí Việt Nam---khi 80% dân không biết đọc biết viết,và chưa từng được phát triển trí thức,tinh thần và đạo đức xã hội?

2---Các ngài làm được gì và làm như thế nào khi văn hóa và chính trị của Việt Nam vẫn còn lạc hậu?

4---Các ngài làm được gì và làm như thế nào với một xã hội còn bất công và bất bình đẳng như Việt Nam?

5---Các ngài làm được gì và làm như thế nào với một nền kinh tế nghèo khó như Việt Nam?

6---Các ngài làm được gì và làm như thế nào với một xã hội đầy hận thù,xung đột và sâu xé giữa người và người, giữa phe này và phe khác khiến dân tộc Việt Nam luôn luôn phải sống trong vực thẳm chia rẽ?

7---Các ngài làm được gì và làm như thế nào khi ba lần độc lập (1945,1949 và 1954) của Việt Nam bị HCM,CSVN và quốc tế cộng sản phá tan tành?

8---Các ngài làm được gì và làm như thế nào khi HCM và CSVN làm tay sai cho quốc tế cộng sản,xâm nhập vào tất cả ngõ ngách của đời sống quốc gia để khủng bố,đe dọa,giết chóc kinh hoàng cho người dân và các viên chức chính quyền xã ấp cũng như phá hoại triệt để và toàn diện xã hội MN?

9---Các ngài làm được gì và làm như thế nào khi an ninh quốc gia và sự toàn vẹn lãnh thổ của MN luôn luôn mấp mé bờ vực thảm?

10---Các ngài làm được gì và làm như thế nào khi quyền tối thượng và quyền tự quyết của dân tộc Việt Nam đang lung lay tận gốc rễ?

10 vấn nạn vĩ đại trên đã biểu hiện thật rõ ràng **THỰC TRẠNG XÃ HỘI VIỆT NAM** trong khoảng thời gian 1945-1975. Thực trạng xã hội đó chính là **DÒNG SINH MỆNH NÃO NỀ CỦA DÂN-TỘC VIỆT-NAM**. Khi Hoàng Đế Bảo Đại trao tất cả quyền hành dân sự và quân sự cho Thủ Tướng Diệm; đồng thời trao luôn cho ông cả **DÒNG SINH MỆNH NÃO NỀ CỦA DÂN TỘC VIỆT** vào tay ông. Trước TT Diệm,Hoàng Đế Bảo Đại đã từng trao quyền cho 6 vị thủ tướng là Trần Trọng Kim (1945),Nguyễn Văn Xuân (1950), Nguyễn Phan Long (1950),Trần Văn Hữu (1950),Nguyễn Văn Tâm (1952),và Hoàng Thân Bửu Lộc (1954) gánh vác và lèo lái con thuyền quốc gia VN.

Sau khi TT Diệm và ông Nhu bị thảm sát. Từ tháng 11-1963-1965 có 5 vị thủ tướng ra gánh vác con thuyền VN: Dương Văn Minh (1963), Nguyễn Khánh (1964), Trần Văn Hương (1964), Phan Huy Quát (1965), và Nguyễn Cao Kỳ (1965).

Tất cả 11 vị thủ tướng kể trên chỉ sống còn và tồn tại được cao nhất lá 1 năm; phần đông chỉ đứng vững được vài tháng.

Sau 1975 CSVN cũng đã có 40 năm sống còn và tồn tại,nhưng thực trạng xã hội VN không có gì thay đổi nhưng ngược lại tồi tệ hơn tất cả các chính quyền VN trước từ 1945-1975.

Đứng từ những sự thật lịch sử đó cho thấy TT Diệm khi được Hoa Kỳ giúp đỡ về mọi phương diện, quân sự, chính trị, tài chánh, khoa học kỹ thuật và cố vấn tất cả

mọi ngành để làm cuộc **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ CHO MIỀN NAM** từ 1954-1963. Chỉ trong khoảng 9 năm này 10 vấn nạn vĩ đại của xã hội VN đã lần lượt được giải quyết vô cùng tốt đẹp; mặc dù vẫn có nhiều khuyết điểm, sai lầm và thiếu sót. Nhưng nhìn vào tổng quát từ một xã hội lạc hậu, nghèo đói với những đe dọa khủng khiếp của HCM và CSVN, TT Diệm đã khai sinh ra nền Đệ I Cộng Hòa và nâng cao Miền Nam trở thành Hòn Ngọc Viễn Đông.

Ngày nay nhìn lại xã hội MNVN dưới thời TT Diệm và nền Đệ I Cộng Hòa như nhìn **MỘT CÂY CỦA SỰ SỐNG** (the tree of life) mà TT Diệm đã gieo trồng và tưới bón chăm lo cho cây trái thật tốt tươi để nuôi sống ấm no cho hơn 15 triệu con người tại MNVN. Trên cây đó vẫn có những trái héo úa, tàn tạ và hư hao. Đó là lẽ tự nhiên của cây trái dưới mặt đất này. Đòi hỏi tất cả hoa trái trên cây ấy đều phải tốt tươi là một đòi hỏi phi lý và phản thiên nhiên. Trong một khu vườn đầy sỏi đá, chất độc, đầy rắn rết, bò cạp và hùm beo, một mảnh đất khô cằn, thiếu nước, thiếu không khí và ánh mặt trời như xã hội VN vào thời đó mà có người trồng được **MỘT CÂY CỦA SỰ SỐNG cho 15 triệu con người sống ấm no và hạnh phúc là một PHÉP LẠ.**

Hãy nhìn lại thật kỹ xã hội VN với 10 vấn nạn vĩ đại đó, rồi nhìn vào 11 vị thủ tướng trước và sau TT Diệm đều đã nỗ lực tối đa mà rồi cũng đành phải xuôi tay trước 11 vấn nạn của đất nước. Những vấn nạn lớn lao không tiền khoáng hậu như thế cũng không thể trách họ được. Đó là những gánh nặng không ai có thể vác nổi.

Sau khi HCM và CSVN cướp chính quyền vào tháng 9-1945, và sau đó gây ra chiến tranh tiến chiếm vào 1975 đến nay đã 40 năm, mà 10 vấn nạn của đất nước đã không giải-quyết được, nếu không muốn nói là tồi tệ gấp ngàn so với trước khi có chiến thắng Điện Biên Phủ. Theo tiết lộ của triết gia Trần Đức Thảo cho biết, từ sau chiến thắng Điện Biên Phủ; khi tiếp thu Hà Nội, trong suốt 10 năm sau, tức 1964, HCM và đảng CSVN đã không có chương trình xây dựng xã hội nào cả. Họ dồn mọi nỗ lực sau chiến thắng để vơ vét, chiếm đoạt phũ phàng tài sản, nhà cửa và đất đai của dân Hà Nội. Nỗ lực kế tiếp của họ là xây dựng một hệ thống cùm kẹp và đàn áp người dân thật tinh vi vì họ biết người dân càng ngày càng bất mãn và không còn ai tin vào cách mạng của CS nữa.

Kinh tế tập thể đã làm cho Hà Nội rơi vào nghèo đói khủng khiếp mà không làm sao thoát ra được. Tại các vùng nông thôn, khi áp dụng chính sách Cải cách Ruộng Đất đã xô đẩy các vùng nông thôn Miền Bắc thành những vùng đất tiêu điều hoang phế đầy mùi tử khí. Hận thù giai cấp được cổ súy và khơi động khắp nơi tạo nên một bầu không khí sợ hãi kinh hoàng cho thế giới con người. Con tố cha, vợ tố chồng, anh em, bà con họ hàng và bạn bè tố cáo lẫn nhau tận tình. HCM và CSVN xô người dân MB vào những ngày đói khát rùng rợn. Muôn triệu con người không chỉ run rẩy vì đói khát mà run rẩy trong lo âu sợ hãi trước những mũi súng lạnh lùng của đội cải cách. Cả một giang sơn gấm vóc với hơn 17 triệu con người bỗng chốc bị cách mạng cộng sản xô tất cả vào hầm tai vạ, rồi bít kín miệng hầm lại, mà không cho phép ai được kêu ca than thở. Kêu than ư! Kêu than là “phản động”, là vẫn còn u mê, chưa “giác ngộ ý thức cách mạng”.

Trong khi đó **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ tại MN**, TT Diệm đã lần lượt giải quyết được 10 vấn nạn vĩ đại của xã hội VN. Đây là cuộc cách mạng xây dựng quốc gia (revolution of nation-building) lần lượt diễn ra như sau:

1---Từ một quốc gia chưa hề được phát triển (undeveloped nation), **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã biến quốc gia đó thành quốc gia đang phát triển (developing nation) về mọi phương diện: văn hóa, chính trị, kinh tế, xã hội, quốc phòng, quân độ, canh- nông, điền địa, thương mại, giáo dục, y tế, kỹ nghệ và chăn nuôi. Đây là cuộc cách mạng triệt để và toàn diện cho một xã hội lạc hậu để trở thành một quốc gia hiện đại hóa và phát triển nhất vùng Á Châu, chỉ sau Nhật Bản.

2---Từ một quốc gia có 80% người dân không biết đọc biết viết vào 1944, **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã xây dựng được 4 viện đại học, đưa số sinh viên đại học cả Đông Dương từ 700 vào 1944, lên 12.000 sinh viên đại học. Từ 20% đưa lên 75% học sinh từ lớp 1 đến lớp 8. Khắp MN đều có các trung tâm bình dân học vụ để chống nạn mù chữ và dạy dân biết đọc biết viết. Phát triển giáo dục để phát triển ĐỜI SỐNG TINH THẦN, ĐẠO ĐỨC và TRÍ THỨC CHO TOÀN DÂN MN.

3---Từ văn hóa chính trị lạc hậu của nho quan hủ bại và thực dân phong kiến, **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã xây dựng được một nền văn hóa tổng hợp Đông-Tây tức tổng hợp giữa tam giáo và Kito giáo. Nền đệ I Cộng Hòa là một hệ thống chính trị dân chủ hiện đại (modern democratic political system), có Hiến Pháp và

một chính quyền có tam quyền phân lập (separation of power), tư pháp độc lập. Tất cả mọi người đều bình đẳng trước luật pháp (equal protection of the law). Luật nhân quyền đã đưa vào Hiến Pháp để bảo vệ quyền sống, quyền tự do, quyền tư hữu và quyền tìm kiếm hạnh phúc của dân. Chủ nghĩa Nhân Vị (personalism) không mấy ai hiểu là gì? Thực ra đây là cốt tủy của chủ nghĩa nhân bản tâm linh (spiritual humanism) của Kito giáo nhằm chống lại chủ nghĩa vô thần (atheism) và chủ nghĩa trần tục (secularism) bằng cách giúp con người sống có lý tưởng vừa sống, vừa tiến hóa và thăng hoa, thay vì sống hoàn toàn trần tục như chủ trương của các triết gia vô thần và cộng sản thì làm sao con người lấy cái gì để tiến hóa và thăng hoa? Vì thế giáo dục mới chú trọng phát triển tinh thần, đạo đức và trí thức cho toàn dân. Đây mới thực sự là **Ý THỨC NHÂN BẢN. Văn hóa Trung Hoa từ bao ngàn năm qua đã thất bại và bất lực trước sự thiếu sót về giá trị nhân bản là TINH THẦN, ĐẠO ĐỨC và TRÍ THỨC của con người. Chính quyền là chính quyền của vua-quan, do vua-quan và vì vua-quan. Muôn dân phải phục vụ vua-quan. Ngược lại, chủ nghĩa Nhân Vị xuất phát từ nền văn hóa của Thánh Kinh Kito giáo đã xây dựng nền **Đệ I Cộng Hòa với một chính quyền của dân, dân và vì dân. Vì thế, chính quyền được xây dựng để phục vụ dân (stewardship). Đó là chỗ khác biệt giữa tin thần Công Hòa, nho quan hủ lậu và thực dân phong kiến.****

.4----Từ một xã hội bất công và bất bình đẳng **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã có Hiến Pháp để xác định quyền bình đẳng của mọi người, bình đẳng trước luật pháp và bình đẳng trong các cơ hội đã được luật pháp bảo vệ (equal protection of law and equal opportunity). Cả đời TT Diệm được Hoàng Đế Bảo Đại, thực dân Pháp, fascist Nhật và HCM mời cộng tác, ông chỉ đòi hỏi những người mời ông cộng tác một điều kiện, **PHẢI TÔN TRỌNG QUYỀN TỐI THƯỢNG CỦA TOÀN DÂN VIỆT NAM VÀ THỰC THI CÔNG LÝ XÃ HỘI** (sovereignty and social justice). Và ông đã không chịu hợp tác với ai hay đã rũ áo từ quan vì không thể lực nào chịu điều kiện mà ông đưa ra. Ông ôm ấp một cuộc cách mạng xã hội (social revolution) để đem công bằng và độc lập đến cho đời sống những người nông dân và lao động Việt Nam luôn luôn phải sống trong những xã hội bất công và bất bình đẳng trong nghèo đói xác xơ và đau khổ. Muốn thế, khi nắm quyền hành quốc gia, ông phải đối đầu thường xuyên với ba thế lực đầy quyền năng và nhanh vuốt hải hùng sẵn sàng

ăn tươi nuốt sống ông, đó là **THỰC DÂN, PHONG KIẾN VÀ CỘNG SẢN** khi tìm kiếm công lý cho dân cho nước của ông. Đó là cái giá mà TT Diệm phải trả cho tình thương yêu mà ông dành cho những người nông dân và lao động VN khi ông muốn đem công lý xã hội đến cho họ. Trong 9 năm ông cầm quyền toàn dân VN đã hưởng được công bằng xã hội trong nền Đệ I Cộng Hòa. Nhưng cái giá mà TT Diệm phải trả cho sự công bằng trong xã hội VN đó---**LÀ CÁI CHẾT CỦA CHÍNH ÔNG**. Ông là người chăn dắt, nuôi dưỡng và che chở cho bao triệu con chiên đúng như Thiên Chúa đã ủy thác cho ông và ông phải nằm xuống cho đàn chiên được sống trong ấm no và hạnh phúc. Chính sử của người dân Việt làm sao quên được sự thật này? Tất cả những kẻ thù và những người chống đối TT Diệm đều nhắm vào con người Công giáo để chỉ trích và riếu cợt ông nhưng người cộng sản vô cùng lo sợ trước niềm tin tôn giáo mãnh liệt của ông TT Diệm khi quốc gia này đang phải đối đầu với làn sóng vô thần đang xâm lăng VN. Chính nhờ niềm tin tôn giáo đó ông đã thắng HCM và CSBV.

5---Từ một nền kinh tế nghèo khổ, cuộc **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đưa chương trình cải cách ruộng đất giúp cho hơn 3 triệu nông dân có mỗi người 3 mẫu đất để canh tác vì vậy canh nông đã phát triển vượt bậc. Chính quyền vừa văn minh được an ninh vùng nông thôn vừa thiết lập đường xá, cầu cống, trường học, trạm y tế cho các vùng nông thôn có 16.000 ngôi làng. Bên cạnh đó là phát triển thương mại, kỹ nghệ, khoa học kỹ thuật và chăn nuôi cũng như ngư nghiệp v...v. Nhờ vậy người dân MN đã có đời sống kinh tế tự túc, ấm no và hạnh phúc với quyền sống, quyền tự do, quyền tư hữu được bảo đảm bởi Hiến Pháp và luật pháp quốc gia.

6---Từ một vực thẳm chia rẽ và xung đột hận thù gần như nạn sứ quân, **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã dẹp được các sứ quân hay chiêu dụ những phe phái chống đối về hợp tác với chính quyền. Nhờ đó mới ổn định được an ninh, chính trị, xã hội và kinh tế. Đây là những thành quả thật lớn lao mà 11 vị thủ tướng VN trước và sau TT Diệm đều đã bất lực. Nếu không có một chính quyền mạnh, khôn ngoan và sáng suốt, can đảm như TT Diệm thì không thể nào đứng vững trước những khó khăn và gian nan như thế. Những khó khăn và gian nan không bút nào tả xiết. Muốn có một chính quyền mạnh thì phải có đủ quyền hành và quyền lực hợp hiến và hợp pháp, vì thế TT Diệm đã bị chỉ trích như một nhà độc tài, mặc dù Hoàng Đế Bảo Đại và Quốc Hội đã long trọng trao quyền cho ông, TT Diệm không sang đoạt hay cướp quyền hành như HCM. Nếu cho đó là độc tài thì sự độc tài đó là cần thiết trước tình thế quá khẩn trương của vận mệnh quốc gia và vận mệnh của toàn dân. Những người chống đối TT Diệm không dám thừa nhận sự thật là---TT Diệm đã nắm nhiều quyền hành, cứ coi ông như một nhà độc tài. Nhưng quan trọng hơn quyền hành là **CỨU CÁNҺ CỦA QUYỀN HÀNH** là gì ? **NẾU CỨU CÁNҺ TỐI HẬU CỦA QUYỀN HÀNH QUỐC GIA LÀ ĐEM LAI SỰ ỔN ĐỊNH, HÒA BÌNH VÀ ẤM NO HẠNH PHÚC**

CHO TOÀN DÂN thì TT Diệm đã đạt được cứu cánh tối hậu đó. Từ một xã hội xung đột sâu xé và chia rẽ, hỗn loạn, quyền hành đã vẫn hồi được trật tự và ổn định. Nhờ đó mà xã hội MN mới phát triển được để thành HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG. Tại sao những người chống đối không nhìn vào thành quả vĩ đại đó nhỉ ?

7---Làn sóng giải thực do HK chủ xướng để đòi lại quyền độc lập và tự chủ cho gần 70 quốc gia đang bị các đế quốc thực dân chiếm đóng và đô hộ từ Đê I và II Thế Chiến . Trên thực tế VN cũng đã có ba lần được độc lập vào 1945,1949 và 1954. Và chính HCM và đảng CSVN đã cướp chính quyền và phá tan ba lần độc lập của VN. Đó là “công lao” đầu tiên của cách mạng cộng sản tại VN. Sau khi chiến thắng Điện Biên Phủ,HCM và CSVN làm cách mạng để làm cho cả MB điêu tàn với 17 triệu dân sống trong sợ hãi kinh hoàng, và đói khổ triền miên. Sau đó lại xua quân tiến chiếm MN và làm tan nát cả quốc gia MN trên mọi phương diện cũng như phá tan nền độc lập thứ 3 của VN. Như thế là công hay tội ? Trước đó,**CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã bảo vệ được tự do và độc lập cho quốc gia MN trong 9 năm để xây dựng quốc gia và phát triển toàn diện cho đất nước.

TT Diệm đã củng cố vững mạnh nền độc lập vào 1954 bằng cuộc **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** để xây nên Đê I Cộng Hòa VN và xây nên **HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG**. Một Hiến Pháp Dân Chủ đã được soạn ra. Một chính quyền dân chủ của dân,do dân và vì dân đã được thành lập với những giá trị của một hệ thống chính trị thời hiện đại,có tam quyền phân lập, tư pháp độc lập và một Quốc Hội và một tổng thống do dân bầu đại diện dân .Tất cả đường lối và chính sách quốc gia đều mang tinh thần PHỤC VỤ DÂN. Đây là lần đầu tiên sau bao ngàn năm, nước VN đã có một CHẾ ĐỘ CỘNG HÒA để tất cả những viên chức chính quyền và những người được Hiến Pháp trao quyền hành quốc gia để **PHỤC VỤ DÂN VÀ BẢO VỆ QUYỀN LỢI CỦA QUỐC GIA**.

Khi HCM.CSVN và những thế lực chống đối đã lật đổ và thảm sát TT Diệm và ông Ngô Đình Nhu thì HÒN **NGỌC VIỄN ĐÔNG** đã sụp đổ. Đời sống của dân và quyền lợi quốc gia không còn nữa.

8---HCM và CSVN đã đưa người xâm nhập vào tất cả ngõ ngách của đời sống quốc gia để tuyên truyền, nắm vùng, khống bố, ám sát, gieo sợ hãi kinh hoàng cho người dân và chính quyền và phá hoại triệt để và toàn diện đời sống của dân và đời sống quốc gia.Trong **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN**, chính quyền MN đã xây dựng quốc phòng , lực lượng cảnh sát, quân đội, an ninh và lực lượng phòng vệ dân sự để đương đầu với những âm mưu của HCM và CSVN khi họ xâm nhập vào MN. Ngân sách quốc phòng và an ninh chiếm 80% tiền viện trợ Mỹ cho quân sự và an ninh.

9----Từ một tình trạng an ninh và toàn vẹn lãnh thổ luôn luôn bị đe dọa,vào 1958 theo sự tiết lộ của sử gia CS là Lê Tùng Minh, người đã về hồi chánh thì vào 1958, 85% cơ sở nằm vùng của CSVN và MTGPDTMN đã bị phá vỡ. Đặc biệt là an ninh các vùng nông thôn tại MN,các Ấp Chiến Lược mọc lên khắp nơi đã tách cs ra khỏi dân và an ninh nông thôn đã được bảo đảm nên dân

mời an tâm phát triển tốt đẹp như mọi người đều thấy. **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đang đà chiến thắng CSBV. Thật khốn thay, những nhà báo Mỹ và Âu Châu thiên tả và một số người Mỹ ngây thơ đã phúc trình ngược lại. Họ cho rằng CSBV đã chiếm được nhân tâm của người dân nên CSBV đang chiến thắng. Phong Trào Phản Chiến tại Mỹ xuống đường biểu tình chống CTVN đã hô to: HỒ ! HỒ ! HỒ ! will win. Từ đó chính quyền Kennedy thay đổi chính sách và lật đổ TT Diệm nên HK đã thua trận tại VN và chiến lược an ninh toàn cầu của HK tại Á Châu gặp khó khăn như ngày nay.

10---Khi TT Diệm và đệ I Cộng Hòa nhìn đâu cũng thấy kẻ thù đầy quyền năng và banh vuốt vây hãm đêm ngày và vây hãm tứ bề thì quyền tối thượng và quyền tự quyết của dân tộc lúc nào cũng mấp mé bờ vực thẳm. Vì thế, **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** và TT Diệm đã tìm mọi cách để bảo vệ quyền tối thượng của toàn dân và quyền tự quyết của dân tộc nên--- sẵn sàng nói “no” với người Mỹ và các thế lực ngoại bang khác; vì thế mà họ không ưa ông. Những thế lực chống đối và thù nghịch gọi ông là “bù nhìn” của Pháp và Mỹ không chịu nhìn vào sự thật này. **Cái giá mà TT Diệm phải trả cho sự bảo vệ quyền tối thượng của toàn dân và quyền tự quyết của dân tộc bằng cái chết thảm thiết của ông. Ông dâng hiến mạng sống của chính ông để bảo vệ quyền tối thượng và quyền tự quyết của dân tộc ông và vì thế ông đã bị giết với chết quá rùng rợn và đau thương.**

Ngày nay nhìn lại 10 vấn nạn vĩ đại của dân tộc VN trong suốt thế kỷ 20th mọi người có thể nhìn thấy toàn bộ bức tranh thảm sầu với **BI KỊCH ĐẮM MÁU CỦA VIỆT NAM**. Thế giới trí thức của Mỹ, Âu Châu và thế giới đã viết trên 1200 cuốn sách về bi kịch này. Và theo Tổng Thống Richard Nixon thì phần đông những cuốn sách này đã phạm vào 22 lỗi lầm.

VÀ CHÍNH VÌ 22 LỖI LẦM NÀY MÀ TT DIỆM VÀ HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG CỦA MN BỊ ĐÓNG ĐINH TRÊN THẬP TỰ GIÁ.

1---Chiến tranh VN là một cuộc nội chiến.

2---thứ nhất, HCM là người quốc gia (nationalist), thứ đến mới là người cộng sản. Ông đã được dân MBVN và MNVN ủng hộ.

3---Tổng Thống Ngô Đình Diệm là bù nhìn của Pháp.

4---Mặt Trận Giải Phóng MN hoàn toàn độc lập với CSBV.

5---Việt Cộng đã chiếm được nhân tâm của người dân nông thôn MN qua những chính sách nhân đạo của họ.

6---Theo Thỏa Hiệp Geneve 1954, chính quyền Ngô Đình Diệm và HK có trách nhiệm pháp lý để đi đến thống nhất hai miền Nam-Bắc qua các cuộc bầu cử.

7---Những hiệp ước “trung lập hóa” Lào 1962 đã ngăn chặn được sự mở rộng của chiến tranh ĐD.

8---Những cuộc biểu tình của Phật giáo vào 1962 để chống chính quyền Diệm bởi vì bị đàn áp tôn giáo.

9---Chính quyền Johnson là chính quyền đầu tiên gửi quân đội HK đến tham chiến tại VN.

10---Phần lớn quân đội HK bị nghiền ma túy, phải chịu trách nhiệm trong chiến tranh về vai trò của họ khi dùng những kỹ thuật độc ác và phi nhân trong chiến tranh.

11---Số quân nhân da đen bị thiệt mạng quá cao khi chiến đấu tại VN.

12---Hoa Kỳ đã thua về quân sự tại VN.

13---Hoa Kỳ đã thua trong cuộc Tổng Công Kích tết Mậu Thân.

14---Những cuộc ném bom bí mật của HK, và tấn công trên bộ vào các căn cứ quân sự của CS tại Cambodia vào 1972 phải chịu trách nhiệm về việc Cambodia rơi vào tay CS.

15---Chủ trương chính sách của HK khi ném bom đã nhắm vào thường dân.

16---Con số thường dân chết trong CTVN cao hơn các cuộc chiến tranh khác.

17---Tù binh HK được MBVN đối xử rất nhân đạo.

18---Nhờ những cuộc biểu tình của phản chiến tại HK đã làm cho chiến tranh VN chấm dứt nhanh hơn.

19---Những thỏa ước của hòa đàm Paris 1973 là nỗ lực tồi bại để HK rút quân và làm cho MNVN sụp đổ.

20---HK có thể làm những việc giống như 1969 và 1973.

21---Thuyết Domino đã chứng tỏ sai lầm và thất bại.

22—Đời sống của người dân Việt Nam và ĐD tốt đẹp hơn kể từ khi HK rút đi.

Tất cả 22 nhận định trên đều sai lầm, không đúng sự thật,

(trích trong cuốn No More Vietnam,tác giả Richard Nixon, trang 11,112,và 113.)

Kết luận:

Tại sao những cuốn sách viết về CTVN lại có tới 22 lỗi lầm ? Câu trả lời là đúng như triết gia Trần đức Thảo đã nhận xét : **tầng lớp trí thức Mỹ và Tây Phương phần đông đã căn cứ theo những**

tài liệu của CSVN hay CS quốc tế đưa ra cho những thành phần trí thức thiên tả hay tả phái căn cứ vào đó mà viết sách viết báo hay viết sử hoàn toàn theo tin tức, sự kiện, bằng chứng hay chiều hướng có lợi cho CS. Cuối cùng là *Tuyển Tập về Chế Độ Ngô Đình Diệm, gồm 106 bài viết của 86 tác giả theo phe chống đối*, hoặc viết theo cảm quan riêng tư của họ hay trích dẫn những tác giả Mỹ và Âu Châu đã vấp phải 22 lỗi lầm mà TT Nixon đã đưa ra trong hơn 1200 cuốn sách viết về CTVN.

Tất cả những tác giả ngoại quốc hay các tác giả VN thuộc phe chống đối không đi tìm sự thật của hai phe—Quốc Gia và Cộng Sản trong CTVN mà viết ra. **Họ chỉ chĩa mũi dùi vào TT Diệm, đệ I Cộng Hòa và quân dân MNVN để phê bình, chỉ trích và kết án. Không có mấy ai chỉ trích, phê bình và lên án HCM và CSVN mới chính là những kẻ gây ra chiến tranh thảm khốc để tiến chiếm MN.** Chẳng lẽ HCM và CSVN có chính nghĩa trong cuộc chiến đẫm máu này, và là một chế độ chính trị hoàn hảo hơn chế độ đệ I cộng Hòa VN hay sao? **Sự thật đó cho thấy tất cả đã đối xử vô cùng tàn bạo, độc ác và bất công đối với TT Diệm và quân Dân MN.** Vì thế những người công dân thuộc tầng lớp nông dân tại MN đã từng sống thanh bình hạnh phúc dưới thời Đệ I Cộng Hòa dưới sự lãnh đạo của TT Diệm. Vì sự bất công đó chúng ta **phải tìm kiếm cho ra những sự thật của lịch sử để trả lại công lý cho lịch sử VN.** Cứ coi như ông đã có nhiều quyền hành như một nhà độc tài; cứ coi như ông cũng có những thiếu sót, khiếm khuyết và sai lầm trong 9 năm cầm quyền hành quốc gia---nhưng TT Diệm đã đạt được cứu cánh tối hậu của quyền quốc gia mà Hiến Pháp đã trao cho ông. Ông đã đem lại ấm no hạnh phúc cho 15 triệu dân MN, trong đó có chúng ta. **ĐÓ LÀ SỰ THẬT VÀ LẼ PHẢI CỦA LỊCH SỬ VN HIỆN ĐẠI KHÔNG AI CHỐI CẢI ĐƯỢC,** lại càng không thể bôi xóa lấp liếm sự thật và lẽ phải mãi mãi được. Trong xã hội thực dân, phong kiến nho quan và nhất là cộng sản đã tước đoạt quyền sống, quyền tự do, quyền tư hữu và quyền tìm kiếm hạnh phúc của người dân; trong khi đó, theo Thánh Kinh: **TIẾNG NÓI CỦA DÂN LÀ TIẾNG NÓI CỦA TRỜI.** thế nhưng tiếng nói của Trời luôn luôn bị bóp nghẹt trong các xã hội đó. Vì thế người dân phải tự mình đứng lên đòi lại quyền có tiếng nói. TT Diệm và ông Ngô Đình Nhu đã nằm xuống từ tháng 11 -1963, thật oan khiên, nghiệt ngã, ghen ngào và đưa lại nỗi buồn đứt ruột đứt gan cho những người dân MNVN đang sống trên Hòn Ngọc Viễn bồng chốc chiến tranh, và sự mù lòa và mê sảng của trí thức thế giới, đã xô tất cả vào địa ngục để phải sống trong tay những người cầm quyền hành quốc gia chẳng ai có lương tri, lương năng và lương tâm nữa. Cách mạng CS đã chủ trương “duy vật”, lại “vô thần” thì con người làm sao còn có lương tâm, lương tri và lương năng nữa ? Đã “vô thần” thì làm sao tránh được “vô minh” ? Đã “duy vật” thì con người và súc vật khác nhau ở chỗ nào vậy ? Con người lương thiện và hoàn toàn vô tội bị chà đạp, bị bóc lột, bị bỏ đói, bị hiếp đáp, bị tra tấn hành hạ và sát hại khắp nơi tại ba Miền đất nước VN, nhưng không ai được phép than khóc hay rên rỉ. Vì thế, chúng ta không có ai là “sử gia hoài Ngô” tại hải ngoại, mà chúng ta nổi tiếc đời sống của chúng ta trên Hòn Ngọc Viễn Đông thừa nào. Chúng ta là những con người đau khổ và mất mát mọi bề, kể cả tiếng nói của lương tâm lúc nào cũng khao khát, quyền sống, quyền tự do, quyền tư hữu...đều bị tước đoạt phủ phàng. Làm sao con người không hoài niệm tưởng nhớ tới những

ngày ấm no hạnh phúc của đời mình, được sống trong một xã hội có tự do và công lý, và được sống trong vòng tay của những người cầm quyền hành quốc gia đều có đạo đức, có lương tâm, lương tri và lương năng ? Những người nắm quyền hành được Hiến Pháp và toàn dân trao quyền để phục vụ dân, chứ không phải bị tước đoạt phủ phàng quyền sống của chúng ta như dưới chế độ cs hiện nay ? Nhưng phần đông chúng ta vẫn không có tiếng nói...NGƯỜI CÓ TIẾNG NÓI ĐỂ BÊN VỰC NHỮNG KẺ CÔ THỂ VÀ NGHÈO KHỔ LÀ TT NGÔ ĐÌNH DIỆM thì nay còn đâu nữa...

We are really a voiceless people, are'nt we ?,

Chúng ta---những người dân thấp cổ bé miệng trong **xã hội phong kiến và thực dân cũng như cộng sản** phải tự mình đứng lên tranh đấu cho quyền sống, quyền tự do, quyền tư hữu và quyền tìm kiếm hạnh phúc cho chính mình và cho tất cả anh em khốn khổ của chúng ta trong xã hội cộng sản. Chúng ta phải nói cho tất cả 14 kẻ thù của TT Diệm và kẻ nền Đệ I Cộng Hòa là---cho toàn dân VN nghe những câu trả lời về 10 vấn nạn vĩ đại trên DÒNG SỬ MỆNH VIỆT từ 1945-1975 và cho 90 triệu dân Việt biết---**TẠI SAI CÁC NGƯỜI NỮ HỦY DIỆT CÂY CỦA SỰ SỐNG**, để làm gì hay để trồng lại trên dòng sinh mệnh của VN **MỘT CÂY CỦA SỰ CHẾT ?**

Đó là câu hỏi buồn bã nhất, uất nghẹn nhất, đau thương nhất và cần thiết nhất còn rơi rớt lại trong đêm tối âm u của dòng sử mệnh Việt.

Tất cả những gì các ngài nói và viết về TT Diệm và Đệ I Cộng Hòa 52 năm qua; cứ coi đây là “tiền đề lịch sử (historic thesis) và bài viết này là phản đề của lịch sử(historic anti-thesis) để chờ cộng luận suy xét khách quan và công bình trước khi có tổng hợp đề của lịch sử (Historic synthesis), từ đó mới mong tìm được **MỘT SINH LỘ CHO QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM YÊU DẤU CỦA TẤT CẢ CHÚNG TA.**

Những tiền đề lịch sử đó, dù được viết bởi những người CSVN, những người tay sai cộng sản, những người thân cộng, những kẻ tranh danh đoạt lợi, tranh bá đồ vương, tranh quyền cướp nước tại VN hay những người trí thức tả phái ở Mỹ và Âu Châu đã chĩa những mũi dùi độc địa vào TT Diệm và chế độ Cộng Hòa VN một cách hết sức bất công và lạnh lùng độc ác để đẩy TT Diệm và quốc gia MNVN vào tử lộ. Những trí thức, sử gia, học giả hay nhà báo mù quáng và lầm lạc trong thế giới Tây Phương hay những “thằng ngốc hữu dụng” đem tấm thân trân quý của mình để cho CS khai thác trục lợi để giúp cho HCM và CSVN chiến thắng trong

chiến tranh VN và làm cho Hoa Kỳ, lần đầu tiên trong lịch sử, phải thua nhục nhã trong chiến tranh vì sự phản bội của chính người Mỹ thiên tả hay tả phái tại Mỹ. **Tất cả những cây viết đó đã tạo ra phong trào phản chiến (anti-war movement), không phải chống chiến tranh VN mà là chống TT Diệm và chống MNVN cũng như chống Hoa Kỳ. Họ không chống những kẻ gây ra chiến tranh là HCM và CSVN; họ chống làm sao để HCM và CSVN chiến thắng trong cuộc chiến này để đóng đinh MNVN trên thập tự giá.** Mục đích của họ là làm mọi cách cho HK phải thua thật đau đớn và nhục nhã tại VN. Những người trí thức tả phái hay thiên tả tại Mỹ và Âu Châu phải nhìn thật kỹ vào ba quốc gia CS tại Á Châu, đặc biệt là CSVN và CS Bắc Kinh để thấy hai đảng CS này đều có triệu triệu đảng viên nhưng tuyệt nhiên **KHÔNG CÓ MỘT ĐẢNG VIÊN CS NÀO VÔ SẢN** cả. Và thực tế là những người trí thức tả phái hay thiên tả, có một người nào chịu làm một người vô sản không? Nếu không có lấy một người thì “lý tưởng cộng sản” chỉ là trò bịp bợm ấu trĩ hay điên rồ của Marx. Còn nói về chủ trương vô thần lại càng điên rồ hơn nữa. Tại sao, tại vì con người có thể từ bỏ tôn giáo, có thể chối bỏ Thượng Đế, vì vô tri bất mộ---nhưng con người không thể chối bỏ **LƯƠNG TÂM CỦA CHÍNH MÌNH**. Chối bỏ lương tâm thì sẽ trở thành những con người “**vô lương tâm**” tức “**những con người vô hồn**” và “**những con người vô minh**”. Những con người “vô lương tâm” chần chẫn sẽ khai sinh ra **MỘT XÃ HỘI VÔ LƯƠNG TÂM**. Đó là xã hội Trung Hoa Việt Nam và Bắc Hàn tại Á Châu hiện nay. Hai xã hội này đã chiến thắng những con người **HỮU THẦN** tức những con người **CÓ LƯƠNG TÂM** để khai sinh ra **HAI ĐỊA NGỤC CỦA TRẦN GIAN**. Thực tế lịch sử là như vậy.

Và thế giới trí thức thiên tả và tả phái tại Mỹ và Âu Châu đã biện minh đã nỗ lực không ngừng để chĩa những mũi dùi đầy quyền năng của trí thức giết cho bằng được những người có lương tâm để dọn đường cho những người vô lương tâm lên ngôi thống trị các nước Á Châu. Ngày nay nhìn lại hai khuynh hướng cách mạng : **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MNVN** và **CÁCH MẠNG CỘNG SẢN TẠI HOA LỤC và VIỆT NAM**. Con người thấy kết quả ra sao? Một bên là bất bạo động và xây dựng. Bên còn lại chủ trương bạo lực và phá hoại khác nhau như thế nào và kết quả ra sao?

Thử nhìn lại sự thật lịch sử xem, **NẾU CON NGƯỜI CẦN TÌM MỘT SINH LỘ CHO QUỐC GIA THÌ ĐI THEO CUỘC CÁCH MẠNG** nào? Trong một xã hội chưa hề được

phát triển, dân trí thấp kém, văn hóa chính trị lạc hậu, xã hội bất công và bất bình đẳng, kinh tế nghèo khó điêu linh, một mảnh đất hận thù sâu sắc, tự do độc lập phơi thai bị đe dọa, toàn bộ đời sống bị khủng bố từ thành thị đến thôn quê, an ninh quốc và lãnh thổ quốc gia bị thù trong giặc ngoài vây hãm tứ bề, và quyền tối thượng và quyền tự quyết của một dân tộc bị treo lơ lửng trước rừng đao kiếm và bom đạn mù lòa của dục vọng quyền lực bành trướng, của chiến tranh và thù hận--là thực trạng xã hội, và là **DÒNG SỬ MỆNH NÃO NỀ** của Việt Nam trong thế kỷ 20th. Cách mạng thực sự có ý nghĩa gì, hay cách mạng là thay đổi và chuyển hóa dòng sử mệnh nào nề đó? Dòng sử mệnh này có khác gì thực trạng xã hội Nga Sô, Trung Hoa Lục địa và 25 quốc gia cộng sản khác trên toàn thế giới vào thế kỷ 20th không? Nếu không thì cái mà cách mạng phải làm là đưa đất nước vào con đường phát triển, nâng dân trí lên bằng những chính sách giáo dục khôn ngoan, chấm dứt lạc hậu bằng cách hiện đại hóa và dân chủ hóa văn hóa chính trị, xóa bỏ bất công và bất bình đẳng trong xã hội, độc lập tự do phải được bảo vệ bằng mọi giá, tiêu diệt mầm mống khủng bố, chấm dứt mọi hình thức hận thù để đoàn kết quốc gia, an ninh và toàn vẹn lãnh thổ phải phải đặt thành ưu tiên số 1 để ổn định xã hội bằng luật pháp thật nghiêm minh và công minh, và cuối cùng là quốc gia không thể nào mất quyền tối thượng và quyền tự quyết được, nếu quốc gia đó muốn làm cách mạng để thay đổi chuyển hóa xã hội.

Khi Karl Marx đưa ra Tuyên Ngôn Cộng Sản vào 1848, thay vì **CÁCH MẠNG CS XÓA BỎ 10 VẤN NẠN VĨ ĐẠI CỦA XÃ HỘI** Con người, nhất là các xã hội Đông Phương, ông lại đi xóa bỏ giai cấp bằng hận thù, xóa bỏ quyền tư hữu, xóa bỏ tôn giáo... Vì thế, cách mạng CS đã có gần 100 năm làm cách mạng mà **10 VẤN NẠN XÃ HỘI** trong 27 quốc gia cộng sản vẫn còn nguyên vẹn---cộng thêm không biết bao là vấn nạn mới do cách mạng CS để lại cho 27 quốc gia đó. Cách mạng CS không chỉ bất lực trước những vấn nạn của xã hội con người, mà **CÁCH MẠNG CỘNG SẢN** còn trở thành **VẤN NẠN CHÍNH CHO XÃ HỘI CON NGƯỜI VÀ NGĂN CHẶN DÒNG TIẾN HÓA CỦA Ý THỨC NHÂN BẢN VÀ VĂN MINH CỦA NHÂN LOẠI. Tệ hại hơn nữa là CÁCH MẠNG CS ĐỒNG NGHĨA ĐỒNG NGHĨA VỚI THẢM HỌA VÀ TỘI ÁC.**

Trong khi đó, trong CTVN, MNVN không chỉ là Tiền Đồn của Thế Giới Tự Do trong Chiến Tranh Lạnh, mà còn là mẫu mực **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ** cho gần 70 quốc gia vừa được độc lập trên tiến trình giải thực do Hoa Kỳ lãnh đạo và chủ trương sau

Đệ II Thế Chiến. Hầu hết các quốc gia này đều bị đe dọa bởi phong trào bành trướng của cộng sản trên toàn thế giới đến để phá hoại hay cướp mất nền độc lập phôi thai của họ. Các quốc gia này đều có những vấn nạn như Việt Nam, đặc biệt là các quốc gia ĐNA thì đều phải đối đầu với sự đe dọa trầm trọng của làn sóng đỏ của CSQT, đặc biệt là CS Hoa Lục và CSBV. Không có mấy quốc gia thành công trên đường bảo vệ độc lập và xây dựng dân chủ. Cuộc **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** để xây nên nền Đệ I Cộng Hòa và Hòn Ngọc Viễn Đông thành công được là nhờ TT Diệm học được kinh nghiệm của **CÁCH MẠNG HOA KỲ** vào 1776. Các Nhà Lập Quốc Hoa Kỳ trong cách mạng xây dựng nên nước Mỹ, và TT Diệm trong **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã xây nên hòn Ngọc Viễn Đông---cả hai cuộc cách mạng này đều theo tinh thần của Kito giáo, và các Founding Fathers của HK và TT Diệm đều có đức tin tôn giáo (religious faith) cực kỳ mạnh mẽ nên hai cuộc cách mạng mới thành công tốt đẹp như thế. Từ những thành quả mà mọi người đều thấy chứng tỏ rằng **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MN** đã hơn hẳn---không chỉ HCM, mà còn hơn cả Marx, Lenine, Staline, Mao Trạch Động, Fidel Castro...trong cách mạng cộng sản.

Một bên đem đến ấm no hạnh phúc cho hơn 15 triệu dân MNVN. Bên còn lại chỉ đưa đến **THẢM HỌA và TỘI ÁC**. Đây mới là **BÀI HỌC VĨ ĐẠI CỦA CHIẾN TRANH VN** mà tất cả tầng lớp trí thức tả phái và thiên tả tại Mỹ và Âu Châu phải học, nên học và cần học trước khi hướng dẫn con người làm cách mạng---để thay đổi chuyên hóa tâm thức của con người trước khi muốn thấy xã hội được thay đổi. Từ những vấn nạn xã hội, cách mạng phải có khả năng thay đổi và chuyển hóa các vấn nạn đó; thay đổi và chuyển hóa làm sao cho con người sống thanh bình an lạc, ấm no và hạnh phúc, chứ không phải tạo thêm **THẢM HỌA và TỘI ÁC** như trong 27 quốc gia cộng sản.

Vì thế, **BÀI HỌC CHIẾN TRANH VIỆT NAM** (the lesson of Vietnam War) chính là bài học **CÁCH MẠNG DÂN CHỦ MIỀN NAM** và **CÁCH MẠNG CỘNG SẢN MIỀN BẮC**.

Công Dân NAT

Political scientist

TS Nguyễn Anh Tuấn

www.vietnamvanhien.net